

A TANÁCS IRÁNYELVE

(1978. július 18.)

a halak életének megóvása érdekében védelmet vagy javítást igénylő édesvizek minőségéről

(78/659/EGK)

AZ EURÓPAI KÖZÖSSÉGEK TANÁCSA,

tekintettel az Európai Gazdasági Közösséget létrehozó szerződésre és különösen annak 100. és 235. cikkére,

tekintettel a Bizottság javaslatára,

tekintettel az Európai Parlament véleményére ⁽¹⁾,tekintettel a Gazdasági és Szociális Bizottság véleményére ⁽²⁾,

mivel a környezet védelme, illetve a környezet minőségének javítása konkrét intézkedéseket tesz szükségessé a vizek szennyeződés elleni védelme érdekében, beleértve azokat a vizeket is, amelyek az édesvízi halak fenntartására képesek;

mivel ökológiai és gazdasági szempontból a különböző halpopulációknak védelmet kell nyújtani, hogy a szennyező anyagok vízbe bocsátásának eredményeképpen fellépő különféle káros következmények, ezek között különösen egyes halfajták számának csökkenése, bizonyos esetekben pedig több halfajta eltűnése, ne következzenek be;

mivel az Európai Közösségek 1973. évi környezetvédelmi cselekvési programja ⁽³⁾, illetve 1977. évi környezetvédelmi cselekvési programja ⁽⁴⁾ előírja, hogy a minőségi célkitűzéseket

közösen kell kialakítani, meghatározva azokat a különböző követelményeket, amelyeknek az egyes környezeti elemeknek mindenféleképpen eleget kell tenniük, többek között a vizek paramétereinek meghatározását, beleértve az édesvízi halak fenntartására képes vizeket is;

mivel az édesvízi halak életének fenntartására képes vizekre vonatkozóan az egyes tagállamokban már hatályban lévő vagy előkészület alatt álló jogszabályok közötti eltérések egyenlőtlen versenyfeltételeket teremthetnek, ebből következően pedig közvetlenül befolyásolhatják a közös piac működését; mivel a Szerződés 100. cikkének értelmében szükség van a területet érintő jogszabályok közelítésére;

mivel a jogszabályok fent említett közelítését célszerű közösségi intézkedések foganatosításával kiegészíteni, hogy a környezetvédelem és az életminőség javítása területén a Közösség egyik célja átfogóbb szabályozással legyen elérhető; mivel ezért ilyen irányú különleges rendelkezéseket kell megalkotni; mivel a Szerződés 235. cikkét kell alapul venni, mert az e célból szükséges felhatalmazásokról a Szerződés nem rendelkezett;

mivel az irányelv célkitűzéseinek megvalósításához a tagállamoknak ki kell jelölniük azokat a vizeket, amelyekre az irányelvet alkalmazni fogják, valamint meg kell állapítaniuk az egyes paraméterek vonatkozó határértékeit; mivel intézkedéseket kell tenni annak biztosítása érdekében, hogy az így kijelölt vizek minősége a kijelöléstől számított öt éven belül a megállapított határértéknek megfelelő legyen;

mivel szükség van olyan előírás megalkotására, miszerint az édesvízi halak fenntartására alkalmas vizek minősége bizonyos körülmények között a vonatkozó paraméterek értékeinek

⁽¹⁾ HL C 30., 1977.2.7., 37. o.⁽²⁾ HL C 77., 1977.3.30., 2. o.⁽³⁾ HL C 112., 1973.12.20., 3. o.⁽⁴⁾ HL C 139., 1977.6.13., 3. o.

megfelelőnek tekintendő akkor is, ha a vett vízminták bizonyos százalékának minősége nem tesz eleget a mellékletben megadott határértékeknek;

mivel annak biztosítása érdekében, hogy az édesvízi halak fenntartására alkalmas vizek minőségének ellenőrzése megtörténjen, bizonyos minimális számú mintát kell venni, és a mellékletben megadott paraméterekre vonatkozó méréseket el kell végezni; mivel a vízminőségtől függően a mintavételezés gyakoriságát csökkenteni lehet vagy azt meg is lehet szüntetni;

mivel bizonyos természeti feltételek a tagállamok befolyásán kívül állnak, ezért egyes esetekben szükség van az irányelvtől való eltérések lehetővé tételére;

mivel a műszaki és tudományos fejlődés szükségessé teheti az irányelv mellékletében szereplő egyes követelmények gyors kiigazítását; mivel az e célból szükséges intézkedések bevezetésének megkönnyítése érdekében eljárást kell kialakítani, amelynek révén a tudományos és műszaki fejlődéshez történő hozzáigazítással foglalkozó bizottságon belül szoros együttműködés jön létre a tagállamok és a Bizottság között,

ELFOGADTA EZT AZ IRÁNYELVET:

1. cikk

(1) Ez az irányelv az édesvizek minőségével foglalkozik, és azokra a vizekre kell alkalmazni, amelyeket a tagállamok úgy jelölnek ki, mint amelyeknek védelemre vagy minőségjavításra van szükségük a halak fenntartása érdekében.

(2) Ezen irányelv nem vonatkozik az intenzív haltenyésztés céljaira szolgáló természetes vagy mesterséges halastavak vizére.

(3) Ezen irányelv célja azoknak az édesvízi folyóvizeknek vagy állóvizeknek a védelme, illetve minőségük javítása, amelyek olyan halakat tartanak fenn, illetve a szennyeződés csökkentése vagy megszüntetése esetén olyan halakat lennének képesek fenntartani, amelyek:

- természetes sokféleséget biztosító őshonos fajták,
- olyan fajták, amelyek jelenléte a tagállamok illetékes hatóságainak álláspontja szerint vízgazdálkodási szempontokból kívánatos.

(4) Ennek az irányelvnek az alkalmazásában:

- „lazacos (salmonid) vizek”: olyan vizek, amelyek a lazacfélékhez (*Salmo salar*), a pisztrángfélékhez (*Salmo trutta*), a pérekhez (*Thymallus thymallus*) vagy a fehérhúsú halakhoz (*Coregonus*) tartozó halakat tartanak fenn, illetve lesznek képesek fenntartani;

- „pontyos vizek”: olyan vizek, amelyek a ciprinidákhoz (*Cyprinidae*) tartozó vagy másfajta halakat, például csukát (*Esox lucius*), sügért (*Perca fluviatilis*) és angolnát (*Anguilla anguilla*) tartanak fenn, illetve lesznek képesek fenntartani.

2. cikk

(1) A tagállamok által kijelölt vizekre vonatkozó fizikai és kémiai paramétereket az I. melléklet tartalmazza.

(2) Az említett paraméterek alkalmazásában a vizek lazacos vizek és pontyos vizekre oszlanak.

3. cikk

(1) A tagállamok a kijelölt vizekre vonatkozóan megállapítják az I. mellékletben felsorolt paraméterek értékeit, amennyiben az értékeket a G. vagy az I. oszlop tartalmazza. A tagállamok eleget tesznek mindkét oszlopban található megjegyzéseknek.

(2) A tagállamok nem határoznak meg az I. melléklet I oszlopában találhatónál kevésbé szigorú értéket, továbbá arra törekednek, hogy betartsák a G. oszlopban található értékeket, figyelembe véve a 8. cikkben megadott elvet.

4. cikk

(1) A tagállamok először az irányelvről szóló értesítéstől számított két éven belül kijelölik a lazacos vizeket és a pontyos vizeket.

(2) A tagállamok ezt követően további kijelöléseket tehetnek.

(3) A tagállamok a 8. cikkben megadott elv figyelembevételével felülvizsgálhatják a kijelölés időpontjában előre nem látható tényezőkkel rendelkező egyes vizekre vonatkozó kijelöléseket.

5. cikk

A tagállamok programokat dolgoznak ki a szennyeződés csökkentése érdekében, valamint biztosítják, hogy a kijelölt vizek a 4. cikk szerinti kijelölést követően öt éven belül eleget tegyenek mind a tagállamok által a 3. cikk szerint meghatározott értékeknek, mind az I. melléklet G és I oszlopában található megjegyzéseknek.

6. cikk

(1) Az 5. cikkben foglaltak megvalósítása szempontjából a kijelölt vizek abban az esetben tekintendők úgy, hogy eleget tesznek az irányelv előírásainak, amennyiben a kijelölt vizekből azonos mintavételi helyen és 12 hónapos időszakon keresztül legalább az I. mellékletben meghatározott minimális gyakorisággal vett minták megfelelnek mind a tagállamok által a 3. cikk szerint meghatározott értékeknek, mind pedig az I. melléklet G. és I. oszlopában lévő megjegyzéseknek, az alábbiak szerint:

- a pH, az ötnapos biológiai oxigénigény (BOI₅), a szabad ammónia, az összes ammónia, a nitrit, az összes maradék klór, az összes cink és az oldott réz paraméterekre a minták 95 %-a esetében. Amennyiben a mintavételi gyakoriság kisebb, mint egy minta havonta, mind az említett paraméterek értékeinek, mind a megjegyzéseknek valamennyi mintánál teljesülni kell,
- a hőmérséklet és az oldott oxigén paraméterre vonatkozóan az I. mellékletben felsorolt százalékos értékek esetében,
- a szuszpendált szilárd anyag paraméterre vonatkozóan a megadott átlagos koncentráció esetében.

(2) Az (1) bekezdés szerinti százalékarányok számításánál nem kell figyelembe venni azokat az eseteket, amelyekben a víz minősége nem felel meg a tagállamok által a 3. cikk szerint meghatározott, illetve az I. melléklet G. és I. oszlopában lévő megjegyzésekben található értékeknek, amennyiben a nem megfelelő minőség árvíz vagy más természeti katasztrófa eredményeként alakult ki.

7. cikk

(1) A mintavételezést a tagállamok illetékes hatóságai végzik, amelyre a minimális gyakoriságot az I. melléklet tartalmazza.

(2) Amennyiben a tagállamok illetékes hatóságai megállapítják, hogy a kijelölt vizek minősége észrevehetően jobb, mint a 3. cikk szerint meghatározott, illetve az I. melléklet G. és I. oszlopában lévő megjegyzések alkalmazásával megadott értékek, akkor a mintavételezési gyakoriságot csökkenteni lehet. Ahol nincs szennyezés, illetve nem áll fenn a vízminőség romlásának veszélye, az érintett illetékes hatóságok úgy határozhatnak, hogy mintavételezésre nincs szükség.

(3) Amennyiben a minták vizsgálata azt mutatja, hogy valamely tagállam által a 3. cikkben foglalt rendelkezésekkel, illetve az I. melléklet G. és I. oszlopában lévő megjegyzésekkel összhangban meghatározott értékek teljesítése nem történik meg, az adott tagállam megállapítja, hogy ez véletlen esemény, természeti jelenség vagy vízszennyezés miatt következett-e be, és megteszi a szükséges intézkedéseket.

(4) A mintavétel pontos helyét, a mintavételi ponthoz legközelebb lévő vízszennyezési ponttól való távolságot, valamint a mintavétel helyének a vízfelszíntől való mélységét elsősorban a helyi környezeti feltételek alapján az egyes tagállamok illetékes hatóságai állapítják meg.

(5) Az érintett paraméterek vizsgálatára vonatkozó elemzési referenciamódszereket az I. melléklet tartalmazza. A más módszereket alkalmazó laboratóriumoknak biztosítaniuk kell, hogy a kapott eredmények az I. mellékletben meghatározott módszerek alkalmazásával kapott eredményekkel egyenértékűek vagy összehasonlíthatók legyenek.

8. cikk

Az ezen irányelv alapján megvalósított intézkedések semmilyen körülmények között, sem közvetlenül, sem közvetve nem növelhetik az édesvizek szennyezettségét.

9. cikk

A kijelölt vizekre vonatkozóan a tagállamok bármikor az irányelvben megadottnál szigorúbb értékeket határozhatnak meg. A tagállamok ezenkívül az irányelvben nem szereplő paraméterekre vonatkozóan is értékeket írhatnak elő.

10. cikk

Amikor édesvizek a tagállamok közötti országhatárokat átszelik vagy országhatárokat alkotnak a tagállamok között, és amikor az érintett államok egyike az említett vizeket kijelölni szándékozik, akkor ezeknek az országoknak konzultálniuk kell egymással annak érdekében, hogy meghatározzák az ilyen vizek terjedelmét, amelyre az irányelvet alkalmazni lehet, valamint a közös minőségi célkitűzésekből levonható következményeket; a következményeket, formális tanácskozás után, az egyes érintett tagállamoknak kell meghatározniuk. A Bizottság részt vehet az említett tanácskozásokban.

11. cikk

A tagállamok a következő esetekben térhetnek el az irányelvben foglaltaktól:

- a) az I. mellékletben (0)-val jelölt paraméterek esetében rendkívüli időjárási vagy különleges földrajzi körülmények miatt;
- b) amikor a kijelölt vizek bizonyos anyagokban természetes módon feldúsulnak, aminek eredményeképpen az I. mellékletben szereplő paramétereket túllépik;

A természetes módon történő feldúsulás az a folyamat, amikor egy adott víztömeg emberi beavatkozás nélkül a talajból bizonyos, a talajban lévő anyagokat vesz fel.

12. cikk

Azokat a módosításokat, amelyek a műszaki és tudományos fejlődéshez történő hozzáigazításhoz szükségesek, az I. mellékletben található,

- egyes paraméterekre vonatkozó G-értékek, és
- az elemzési módszerek

vonatkozásában a 14. cikkben meghatározott eljárással összhangban fogadják el.

13. cikk

(1) A tagállamok képviselőiből és a Bizottság képviselőjének elnökletével létrehozzák a tudományos és műszaki fejlődéshez történő hozzáigazítással foglalkozó bizottságot (a továbbiakban: bizottság) a 12. cikkben meghatározott célra.

(2) A bizottság megalkotja eljárási szabályzatát.

14. cikk

(1) Amennyiben az e cikkben megállapított eljárást kell követeni, az ügyeket a bizottság elnöke terjeszti, akár saját kezdeményezésére, akár egy tagállam képviselőjének kérésére.

(2) A Bizottság képviselője tervezetet nyújt be a bizottság számára a meghozandó intézkedésekről. A bizottság, az elnöke által az ügy sürgősségére tekintettel megállapított határidőn belül, véleményt nyilvánít a tervezetről. A véleményt 41 szavazatos többséggel kell meghozni, a szavazatokat a Szerződés 148. cikkének (2) bekezdésében előírt módon kell súlyozni. Az elnök nem szavazhat.

(3) a) A Bizottság a tervezett intézkedéseket elfogadja, ha azok összhangban vannak a bizottság véleményével.

b) Ha a tervezett intézkedések nincsenek összhangban a bizottság véleményével, vagy a bizottság nem nyilvánított véleményt, a Bizottság a meghozandó intézkedésekről haladéktalanul javaslatot terjeszt a Tanács elé. A Tanács minősített többséggel határoz.

c) Ha a javaslatnak a Tanács elé terjesztésétől számított három hónapon belül a Tanács nem határozott, a javaslatot a Bizottság fogadja el.

15. cikk

Az irányelv alkalmazásának céljából a tagállamok tájékoztatják a Bizottságot:

- a 4. cikk (1) és (2) bekezdésével összhangban kijelölt vizekről, összefoglaló formában,
- a vízkijelöléseknek a 4. cikk (3) bekezdésével összhangban végrehajtott felülvizsgálatáról,
- a 9. cikkben foglalt rendelkezésekkel összhangban az új paraméterek meghatározása céljából megállapított előírásokról,
- az I. melléklet I oszlopában található értékektől való eltérésekről.

Általánosságban a tagállamok a Bizottság indokolt kérésére megadják a Bizottság részére mindazon információkat, amelyekre ezen irányelv alkalmazásához szükség van.

16. cikk

(1) A tagállamok a 4. cikk (1) bekezdésében foglaltakkal összhangban végrehajtott első kijelölés után öt évvel, majd ezt követően szabályos időközönként részletes jelentést nyújtanak be a Bizottság részére a kijelölt vizekről, valamint azok alapvető tulajdonságairól.

(2) Az érintett tagállamok előzetes beleegyezése után a Bizottság közzéteszi a kapott információkat.

17. cikk

(1) A tagállamok hatályba léptetik azokat a törvényi, rendeleti és közigazgatási rendelkezéseket, amelyek szükségesek ahhoz, hogy ennek az irányelvnek az értesítéstől számított két éven belül megfeleljenek. Erről haladéktalanul tájékoztatják a Bizottságot.

(2) A tagállamok közlik a Bizottsággal nemzeti joguknak azokat a főbb rendelkezéseit, amelyeket az ezen irányelv által szabályozott területen fogadnak el.

18. cikk

Ennek az irányelvnek a tagállamok a címzettjei.

Kelt Brüsszelben, 1978. július 18-án.

a Tanács részéről

az elnök

M. LAHNSTEIN

I. MELLÉKLET

A PARAMÉTEREK LISTÁJA

Paraméter	Lazacos vizek		Pontyos vizek		Elemzési vagy ellenőrzési módszer	Minimális mintavételi és mérési gyakoriság	Észrevételek
	G	I	G	I			
1. Hőmérséklet (°C)					Termometria	Hetente, a hő kibocsátási ponttól az áramlás irányában és az áramlással szemben is	A túl hirtelen hőmérséklet-változásokat el kell kerülni
			1,5 °C	3 °C			
	A tagállamok adott földrajzi területre vonatkozó korlátozott felmentést adhatnak, amennyiben az illetékes hatóságok bizonyítani tudják, hogy ennek nincs káros következménye a halpopuláció kiegyensúlyozott fejlődésére.						
	2. A hő kibocsátás eredményeként a hőmérséklet a hő kibocsátási ponttól az áramlás irányában (a keveredési zóna szélén) nem lépheti túl az alábbi értékeket:						
	21,5 (0)			28 (0)			
	10 (0)			10 (0)			
	A 10 °C hőmérsékleti korlátot csak az olyan halfajtaik ivási időszakában kell alkalmazni, amelyeknél a szaporodáshoz hideg vízre van szükség, illetve csak az olyan vizek esetében, amelyekben ilyen halfajtaik élnek. A hőmérsékleti korlátokat azonban az idő 2 %-ában túl lehet lépni.						

Paraméter	Lazacos vizek		Pontyos vizek		Elemzési vagy ellenőrzési módszer	Minimális mintavételi és mérési gyakoriság	Észrevételek
	G	I	G	I			
2. Oldott oxigén (mg / l O ₂)	50 % ≥ 9 100 % ≥ 7	50 % ≥ 9 Amikor az oxigénkoncentráció 6 mg/l alá csökken, a tagállamok a 7. cikk (3) bekezdése szerinti rendelkezéseket alkalmaz- zák. Az illetékes hatóságoknak bizonyítaniuk kell, hogy a helyzet nem jár káros következményekkel a halpopuláció fej- lődésére	50 % ≥ 8 100 % ≥ 5	50 % ≥ 7 Amikor az oxigénkoncentráció 4 mg/l alá csökken, a tagállamok a 7. cikk (3) bekezdése szerinti rendelkezéseket alkalmaz- zák. Az illetékes hatóságoknak bizonyítaniuk kell, hogy a helyzet nem jár káros következményekkel a halpopuláció fej- lődésére	Winkler-módszer vagy speciális elektródák (elektrokémiai módszer)	Havonta, legalább egy próba, amely az adott napon alacsony oxigénkoncentrációt reprezentálja Ha azonban nagyobb napi ingadozások felté- telezhetők, egy nap leg- alább két mintát kell venni	
3. pH		6-9 (0) (1)		6-9 (0) (1)	Két ismert pH-jú kalib- ráló oldat segítségével végzett elektrometrikus kalibráció, célszerűen a mértendő pH mindkét oldalán, illetve ahhoz közel.	Havonta	
4. Lebegőanyag (mg/l)	≤ 25 (0)		≤ 25 (0)		Szűrés 0,45 µm szűrőmembránon keresztül vagy centrifu- gálás (legalább 5 percig, átlagos gyorsulás 2 800-3 200 g), szárítá- s 105 °C hőfokon, majd súlymérés.	A megadott értékek átlagos koncentrációt jelentenek, és nem vonatkoznak az ártalmas kémiai tulaj- donságokkal rendelkező lebegőanyagokra. Árvizek esetén a koncent- ráció különösen magas lehet.	

(1) A rendes pH-értékekhez viszonyított mesterséges pH-változások legfeljebb ±0,5 pH-értékkal léphetik túl a 6,0-9,0 közé eső határértékeket, feltéve, hogy a változások nem növelik meg a vízben jelen lévő más anyagok ártalmas hatását.

Paraméter	Lazacos vizek		Pontyos vizek		Elemzési vagy ellenőrzési módszer	Minimális mintavételi és mérési gyakoriság	Észrevételek
	G	I	G	I			
5. Biológiai oxigén-igény (mg/l O ₂)	≤ 3		≤ 6	I	Az O ₂ Winkler-módszerrel történő meghatározása teljes sötétségben, 20 ± 1 °C hőmérsékleten végrehajtott öt napos inkubáció előtt és után (a nitrifikációt nem szabad megakadályozni)		
6. Összes foszfor (mg P /l)					Molekula-abszorpció spektrofotometria		18–300 m közötti átlagos mélységű tavak esetén az alábbi képletet kell alkalmazni: $L \leq 10 \frac{Z}{T_w} (1 + \sqrt{T_w})$ ahol L = mg P/m ² tófelületben kifejezett éves terhelés Z = a tó átlagos mélysége méterben T _w = a tóvíz elméleti megújulási ideje években Egyéb esetekben a lazacos vizeknél 0,2 mg/l PO ₄ , a pontyos vizeknél 0,4 mg/l PO ₄ határértéket lehet irányadónak tekinteni az eutrofikáció csökkentéséhez
7. Nitrít (mg/l NO ₂)	≤ 0,01		≤ 0,03		Molekula-abszorpció spektrofotometria		

Paraméter	Lazacos vizek		Pontyos vizek		Elemzési vagy ellenőrzési módszer	Minimális mintavételi és mérési gyakoriság	Észrevételek
	G	I	G	I			
8. Fenolok (mg/l C ₆ H ₅ OH)		(¹)		(¹)	Ízlelés		Az ízlelési vizsgálatot csak ott kell elvégezni, ahol a fenolos vegyület jelenléte feltételezhető.
9. Petróleum-szénhidrogének		(²)		(²)	Vizuális ízlelés	Havonta	A vizuális vizsgálatot havonként, míg az ízlelési vizsgálatot csak ott kell elvégezni, ahol a szénhidrogén-vegyület jelenléte feltételezhető
10. Nem ionos ammónia (mg/l NH ₃)	≤ 0,005	≤ 0,025	≤ 0,005	≤ 0,025	Indofenol-kéket PH-meghatározással és hőmérséklet-méréssel kombinált Nessler-módszert alkalmazó molekula-abszorpciós spektrofotometria	Havonta	A szabad ammónia értékeit kisebb napi csúcsértékek formájában túl lehet lépni
11. Összes ammónia (mg/l NH ₄)	≤ 0,04	≤ 1 (³)	≤ 0,2	≤ 1 (³)		Havonta	
12. Összes maradék klór (mg/l HOCl)		≤ 0,005		≤ 0,005	DPD-módszer (dietyl-p-fenilén-diamén)	Havonta	Az I-érték pH = 6 értékek felel meg. Nagyobb összes klór koncentráció akkor fogadható el, ha a pH érték magasabb

(¹) Fenolos vegyületek nem lehetnek jelen olyan koncentrációban, hogy kedvezőtlenül befolyásolják a halak ízét.

(²) Szénhidrogén-vegyületek nem lehetnek jelen a vízben olyan koncentrációban, hogy

- a vízfűtőleleten látható filmréteg, illetve a vízfolyások és a tavak ágyán bevonatot képezzenek,
- a halak ízét észlelhetően „szénhidrogénessé” tegyék,
- a halakra káros hatást gyakoroljanak.

(³) Bizonyos földrajzi vagy éghajlati körülmények között, különösen pedig kis hőmérsékletű víz és csökkent nitrifikáció esetében, illetve amennyiben az illetékes hatóságok bizonyítani tudják, hogy a halpopuláció kiegyensúlyozott növekedésére ártalmas hatások nem lépnek fel, a tagállamok 1mg/l-nél nagyobb értéket is megállapíthatnak.

Paraméter	Lazacos vizek		Pontyos vizek		Elemzési vagy ellenőrzési módszer	Minimális mintavételi és mérési gyakoriság	Észrevételek
	G	I	G	I			
13. Összes cink (mg/l Zn)		≤ 0,3		≤ 1,0	Atomabszorpciós spektrometria	Havonta	Az I-értékek 100 mg/l CaCO ₃ vízkeménységnek felelnek meg. A 10–500 mg/l közötti vízkeménységre vonatkozó határértékeket a II. melléklet tartalmazza.
14. Oldott réz (mg/l Cu)	≤ 0,04		≤ 0,04		Atomabszorpciós spektrometria		A G-értékek 100 mg/l CaCO ₃ vízkeménységnek felelnek meg. 10–300 mg/l közötti vízkeménységre vonatkozó határértékeket a II. melléklet tartalmazza.

Általános észrevételek:

Megjegyzendő, hogy az I. mellékletben megadott paraméterértékek mellett feltételezés szerint az egyéb paraméterek értéke, függetlenül attól, hogy a mellékletben említve vannak-e vagy nem, kedvező. Ez elsősorban azt jelenti, hogy az ártalmas anyagok koncentrációja rendkívül alacsony.

Ahol két vagy több ártalmas anyag van keverék formájában jelen, az együttes (additív, szinergikus vagy antagonisztikus) hatások jelentősek lehetnek.

G = irányadó érték

I = kötelező érték

(0) = a 11. cikk értelmében eltérések lehetségesek.

II. MELLÉKLET

AZ ÖSSZES CINKRE ÉS AZ OLDOTT RÉZRE VONATKOZÓ KÜLÖNÖS ADATOK

Összes cink

(lásd I. melléklet, 13. paraméter, „Észrevételek” oszlop)

Cinkkoncentrációk (mg/l Zn) 10–500 mg/l CaCO₃ közötti különböző keménységű vizekre:

	Vízkeménység (mg/l CaCO ₃)			
	10	50	100	500
Lazacos-vizek (mg/l Zn)	0,03	0,2	0,3	0,5
Pontyos-vizek (mg/l Zn)	0,3	0,7	1,0	2,0

Oldott réz

(lásd I. melléklet, 14. paraméter, „Észrevételek” oszlop)

Oldotréz-koncentrációk (mg/l Cu) 10–300 mg/l CaCO₃ közötti különböző keménységű vizekre:

	Vízkeménység (mg/l CaCO ₃)			
	10	50	100	300
mg/liter Cu	0,005 ⁽¹⁾	0,022	0,04	0,112

⁽¹⁾ A halak jelenléte rezes nagyobb koncentrációban tartalmazó vizekben túlnyomórészt oldott szerves réz-komplexeket jelezhet.